

Het geraamte

In ons lokaal staat nu sinds kort een groot en **akelig** ding
 In de hoek waar eerst altijd gewoon onze woordmuur hing
 De meester noemt dat ding steeds een **geraamte** of skelet
 En het is geheel van mensen**botten** in elkaar gezet

Wij vinden het maar **gruwelijk**, je ziet zo waar alles zit
 Z'n **ribben**, schedel, en hij grijnst met wit ontbloot gebit
 Je ziet zijn **wervels** stuk voor stuk in zijn **wervelkolom**
 Het is zelfs zo **afschuwelijk**, dat ik er niet in slaap van kom

Van buiten zijn we goed bedekt, met een zacht laagje huid
 Maar vanbinnen, zegt de meester, zien jullie er allemaal zo uit
 Toch hoef ik niet zo nodig meer een echt skelet te zien
 En als het moet, dan eens per jaar, tijdens Halloween

